

Den originale sprogudgave af denne side [\[et\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

estisk

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

Arv

Estland

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

En testator kan foretage en dødsbodsdisposition ved hjælp af et testamente eller en arvepagt. Testamentet kan være et offentligt testamente (notartestamente) eller et privat testamente. Testator kan til enhver tid tilbagekalde testamentet eller en del af det med et efterfølgende testamente eller en arvepagt. Dette gælder ikke for ægtefællers fælles og gensidige testamenter, da der findes særlige regler for ændring og tilbagekaldelse af disse.

Notartestamenter

Et notartestamente er et notarielt bekræftet testamente eller et testamente, som er oprettet af testator og deponeret hos en notar i en forseglede kuvert. I et notartestamente bekræfter en notar et testamente, som han eller hun har oprettet i overensstemmelse med testators testamentsbestemmelser, eller testator udarbejder testamentet og forelægger notaren det med henblik på notariel bekræftelse. Et notartestamente skal underskrives af testator i nærværelse af notaren.

Et notarielt bekræftet testamente kan også skrives af unge testatorer på mindst 15 år. En sådan testator behøver ikke samtykke fra sin retlige repræsentant. I tilfælde af et testamente, der deponeres hos en notar med henblik på opbevaring, overdrager testator personligt notaren sine testamentsbestemmelser i en forseglede kuvert, idet han/hun erklærer over for notaren, at det er vedkommendes testamente. I så fald udarbejder notaren et notarialdokument, som attesterer, at testamentet er blevet deponeret, og dokumentet underskrives af testator og notaren. Testator kan til enhver tid udtage et testamente, der er deponeret hos en notar. I så fald udarbejder notaren et notarialdokument, som attesterer, at testamentet er blevet udtaget, og dokumentet underskrives af testator og notaren.

Der er ingen tidsgrænse for notartestamenters gyldighed. De forbliver således gyldige, indtil de ændres eller tilbagekaldes.

Private testamenter

Et privat testamente er enten et testamente, der er underskrevet i nærværelse af vidner, eller et holografisk testamente.

Indholdet i et privat testamente, der underskrives i nærværelse af vidner, behøver ikke at blive oprettet af testator (og det behøver heller ikke at være håndskrevet), men det skal underskrives i nærværelse af mindst to vidner med aktiv rets- og handleevne, og datoen for udarbejdelse af testamentet skal anføres i det. Vidnerne skal være til stede samtidig ved underskrivelsen. Testator skal underrette vidnerne om, at de er blevet indkaldt som vidner til udarbejdelsen af et testamente, og at testamentet repræsenterer vedkommendes testamentsbestemmelser. Vidnerne behøver ikke at kende testamentets indhold. Umiddelbart efter at testator har underskrevet testamentet, skal vidnerne underskrive det. Vidnerne bekræfter med deres underskrift, at testator selv har underskrevet testamentet og efter deres bedste overbevisning har aktiv rets- og handleevne og kapacitet til at udøve rettighederne i testamentet. En person kan ikke være vidne, hvis hans eller hendes slægtninge i opstigende linje eller efterkommere, søskende eller disses efterkommere eller hans eller hendes ægtefælle eller dennes slægtninge i opstigende linje eller efterkommere drager fordel af det testamente, der skrives.

Et holografisk privat testamente skal skrives af testator med vedkommendes egen håndskrift fra start til slut (det må ikke være maskinskrevet, udskrevet på en printer eller på anden måde udarbejdet mekanisk), og datoen for udarbejdelse af testamentet skal anføres i det. Et holografisk testamente skal underskrives personligt af testator.

Testator kan selv opbevare et privat testamente eller lade en anden opbevare det.

Et privat testamente bliver ugyldigt et halvt år efter udarbejdelsen, hvis testator stadig er i live. Hvis det private testamente ikke angiver den dato eller det år, hvor det blev udarbejdet, og det ikke på anden vis er muligt at fastslå tidspunktet for dets udarbejdelse, er testamentet ugyldigt.

Ægtefællers fælles og gensidige testamenter

Et ægtepars fælles og gensidige testamente er et testamente, som ægtefæller skriver i fællesskab, og hvori de nævner hinanden som deres arving eller foretager andre dispositioner med hensyn til boet i tilfælde af deres død.

I et ægtepars fælles og gensidige testamente, hvor hver ægtefælle angiver den anden som enearving, kan ægtefællerne fastlægge, hvem den overlevende ægtefælles andel af boet skal tilfalde i tilfælde af død.

Et ægtepars fælles og gensidige testamente skal bekræftes notarielt. Notaren udarbejder denne slags testamente i overensstemmelse med ægtefællernes testamentsbestemmelser, og ægtefællerne skal underskrive det i nærværelse af notaren.

En disposition i et ægtepars fælles og gensidige testamente kan tilbagekaldes af begge ægtefæller, mens de begge er i live. Et testamente, hvori en disposition tilbagekaldes, skal bekræftes notarielt. Dispositionen betragtes som tilbagekaldt, når den anden ægtefælle har modtaget et varsel om tilbagekaldelse af dispositionen, som meddeles ved en notariel procedure. Efter en ægtefælles død kan den overlevende ægtefælle kun tilbagekalde sin disposition, hvis han eller hun giver afkald på den andel af boet, som er testamenteret til vedkommende på basis af det fælles og gensidige testamente. Et ægtepars fælles og gensidige testamente bliver ugyldigt, hvis ægteskabet ophæves før testators død. Det bliver også ugyldigt, hvis testator før sin død har anmodet om skilsmisse ved en domstol eller fremsat skriftligt samtykke til en skilsmisse eller er berettiget til at anmode om omstødelse af ægteskabet og har indgivet en sådan anmodning ved en domstol.

Arvepagter

En arvepagt er en aftale mellem testator og en anden person, hvor testator angiver denne eller en tredje person som arving og udspecificerer et legat, en testamentarisk forpligtelse eller et testamentarisk påbud. Testator og vedkommendes intestatarving kan også indgå en arvepagt om, at intestatarvingen giver afkald på arv.

En arvepagt kan desuden omfatte ensidige dispositioner fra testators side. I så fald gælder de bestemmelserne, der er fastsat i testamentet med hensyn til disse dispositioner.

Arvepagter skal udarbejdes og bekræftes af en notar. Arvepagter skal underskrives i nærværelse af en notar.

En arvepagt eller en disposition i en arvepagt kan annulleres eller tilbagekaldes, mens parterne stadig er i live, med en notarielt bekræftet aftale mellem de enkelte eller en ny arvepagt.

Endvidere er det muligt at trække sig fra en arvepagt. Testator kan trække sig fra en arvepagt, hvis der er truffet aftale om en ret til tilbagetrækning i arvepagten. Tilbagetrækning kan også forekomme, hvis den person, som har ret hertil, har begået en strafbar handling over for testator, hans eller hendes ægtefælle eller slægtning i opstigende linje eller en af testators efterkommere, eller hvis modparten forsætligt har krænket hans eller hendes lovfæstede forpligtelse til at yde underholdsbidrag til testator. Testator har desuden ret til tilbagetrækning i en situation, hvor en af arvepagtens parter, som er forpligtet til at opfylde gentagne forpligtelser – primært betaling af underholdsbidrag – over for testator i vedkommendes levetid, bevidst og i væsentlig grad misligholder disse forpligtelser. Tilbagetrækning fra en arvepagt sker med en notarielt bekræftet erklæring over for modparten. Hvis der er truffet aftale om en ret til tilbagetrækning i en gensidig arvepagt, bliver hele aftalen ugyldig, hvis en af parterne trækker sig, medmindre andet anføres i arvepagten. Retten til tilbagetrækning fra en gensidig arvepagt bortfalder, hvis en af parterne dør. Hvis en af parterne i en arvepagt dør, kan den overlevende part kun tilbagekalde en disposition, hvis han eller hun giver afkald på det bo, der er tildelt til vedkommende i henhold til arvepagten.

2 Skal dødsboduspositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Notar testamenter og arvepagter registreres altid i registret for testamenter den første arbejdsdag efter den notarielle bekræftelse af notarialdokumentet.

Derudover skal notarerne i registret for testamenter registrere alle ændringer af arvepagter, aftaler om opsigelse af arvepagter og erklæringer om tilbagetrækning af arvepagter. Misligholdelse af registreringsforpligtelsen påvirker ikke testamentets gyldighed.

Udarbejdelsen af et privat testamente kan registreres i registret for testamenter af testator eller enhver anden person, der har de fornødne oplysninger om det private testamente, og som testator har anmodet om at foretage registreringen. Det er ikke obligatorisk at lade private testamenter registrere i registret for testamenter.

Notar testamenter og arvepagter registreres i registret for testamenter af den notar, der har attesteret testamentet eller arvepagten, eller som testamentet er blevet deponeret hos. I denne forbindelse skal notaren foretage en registrering i registret for testamenter eller sende et varsel herom til registret. Fra og med den 1. januar 2015 skal notarer ikke længere indsende varsler til registret for testamenter, men i stedet foretage ændringer af dataene i registret.

Data om private testamenter kan indlæses i registret for testamenter via den nationale portal <http://www.eesti.ee/>. Indlæsningerne kan foretages af enhver, der kender til udarbejdelsen af testamentet, og som er blevet anmodet om at foretage en pågældende indlæsning.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsboduspositioner (f.eks. tvangsarv)?

Generelt er der ingen begrænsninger med hensyn til udarbejdelse af testamenter, og testators egen råderet er som regel ikke begrænset, hvis han eller hun har skrevet et testamente.

Den frie ret til at testamentere indskrænkes dog af begrebet tvangsarv, som begrænser testators frihed til at efterlade sin ejendom til bestemte ønskede arvinger. Hvis en testator i kraft af et testamente eller en arvepagt har gjort en efterkommer, forælder eller ægtefælle arveløs, og vedkommende ville være berettiget til at arve ved dødsfald, hvis der ikke var skrevet testamente, og over for hvem testator på det tidspunkt, hvor denne dør, i henhold til familieretten er forpligtet til at yde underholdsbidrag, eller hvis en testator har mindsket disses andele af boet i forhold til andelen i forbindelse med intestatarv, har de ret til at kræve en tvangsarv fra arvingerne. Modtagerne af tvangsarven kan således gøre et krav gældende over for arvingerne i henhold til obligationsretten. Den person, der er berettiget til at modtage tvangsarven, kan kræve udbetaling af et pengebeløb svarende til tvangsarven på basis af boets værdi. En person, som gør brug af retten til tvangsarv, er ikke arving. Tvangsarvens størrelse svarer til halvdelen af værdien af den andel af boet, som en arving ville have modtaget i tilfælde af en lovfæstet arv, hvis alle de legale arvinger havde accepteret bodelingen.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodusposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis testator ikke har efterladt et gyldigt testamente eller en gyldig arvepagt, betragtes arven som intestatarv, og denne er underlagt lovgivningen. Hvis en testator ikke har skrevet testamente eller arvepagt for hele sin ejendom, fordeles arven for den del, der ikke er omfattet, i overensstemmelse med lovgivningen. Intestatarvingerne er testators ægtefælle og slægtninge. Arven fordeles på tre niveauer. Ægtefællen arver ved dødsfald, hvor der ikke er skrevet testamente, sammen med intestatarvinger.

De først tilgodesete er testators efterkommere (børn, adopterede børn, børnebørn osv.). I lighed med arvinger i første række arver ægtefællen et beløb svarende til et af testators børns andel, dog ikke mindre end en fjerdedel af boet.

Hvis der ikke findes arvinger i første række, tilgodeses testators forældre og deres efterkommere (testators brødre og søstre) i næste række. Hvis begge testators forældre er i live ved arvefaldet, arver de hele boet i lige dele. Hvis afdødes far eller mor ikke er i live ved arvefaldet, overtager afdødes børn, adopterede børn og børnebørn osv. vedkommendes plads. Sammen med arvingerne i anden række arver ægtefællen halvdelen af boet.

Hvis der ikke findes arvinger i anden række, tilgodeses testators bedsteforældre og deres efterkommere (dvs. testators tanter og onkler) i tredje række. Hvis alle testators bedsteforældre er i live ved arvefaldet, arver de hele boet i lige dele. Hvis en af testators bedsteforældre på faderens eller moderens side ikke er i live ved arvefaldet, overtages vedkommendes plads af den afdøde bedsteforælders børn, adopterede børn og børnebørn osv. Hvis der ikke findes nogen, arver den anden bedsteforælder på samme side af familien vedkommendes andel. Hvis den anden bedsteforælder også er gået bort, arver vedkommendes børn, adopterede børn og børnebørn osv. boet. Hvis enten begge testators bedsteforældre på faderens side eller begge testators bedsteforældre på moderens side er gået bort før arvefaldet, og de ikke har nogen efterkommere, overtager bedsteforældrene på den anden side af familien og disses børn, adopterede børn og børnebørn osv. deres plads. Bestemmelserne vedrørende arvinger i første række anvendes i tilfælde af efterkommere, der overtager pladsen som arvinger efter deres forældre.

Hvis testator var gift og ikke nogen arvinger i første eller anden række, arver ægtefællen hele boet.

Hvis testator ikke havde nogen intestatarvinger eller ægtefælle, indtræder de lokale myndigheder på det sted, hvor arven falder, som legal arving. Det sted, hvor arven falder, er testators sidste bopæl. Hvis testators sidste permanente bopæl var i et andet land end Estland, men arven er underlagt estisk lovgivning, indtræder Republikken Estland som intestatarving.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

I Estland gennemføres arvesager af den estiske notar i det område, hvor proceduren iværksættes. Notaren registrerer i registret for testamenter, at sagen er iværksat.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Erklæringer om accept af og afkald på arv skal forelægges den notar, som behandler arvesagen. Erklæringer kan også bekræftes notarielt af en anden notar, som derefter fremsender erklæringen til den notar, der gennemfører proceduren.

Desuden kan embedsmænd med særlige kvalifikationer ved estiske konsulater certificere erklæringer om accept af eller afkald på arv. Disse embedsmænd skal fremsende erklæringer, som de certificerer, til den notar, der behandler arvesagen.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Ifølge bestemmelserne om legater har legatarer ret til at kræve, at bobestyreren overfører oplysninger om legatets genstand. For at modtage legatet skal legatøren forelægge bobestyreren et krav om gennemførelse af legatet. Testator kan forpligte arvingen eller en anden legatar til at gennemføre legatet. Hvis testator ikke har udpeget en bobestyrer, skal arvingen fungere som bobestyrer.

Da bestemmelserne om accept af eller afkald på arv også anvendes, når det gælder accept af og afkald på legater, indebærer manglende indsendelse af en erklæring om afkald på legatet inden for det fastsatte tidsrum for afkald, at man accepterer legatet. Hvis legatøren ønsker at give afkald på legatet, skal erklæringen vedrørende dette indsendes inden for det tidsrum, der er fastsat i lovgivningen, og som er på tre måneder efter testators død og underretningen om, at man har ret til at modtage et legat.

Som led i arvesagen skal notaren kontakte alle de legatarer, der nævnes i testamentet, og oplyse dem om deres rettigheder med hensyn til legatet. Før indsendelse af kravet om gennemførelse af et legat, har legatøren ret til at indhente oplysninger om legatet. Ligesom det gælder for accept af arv, er en erklæring om accept af eller afkald på et legat uigenkaldelig. For at understøtte legatørens rettigheder har denne ret til at anmode den notar, som behandler arvesagen, om en særlig attest vedrørende et krav, der opstår på baggrund af et legat.

Hvis legatet består af fast ejendom eller andre genstande, hvor et salg skal bekræftes notarielt, skal aftalen om overførsel af legatet mellem bobestyreren og legatøren også bekræftes notarielt.

En legatar, som også er almindelig arving, har ret til legatet, selv om han eller hun giver afkald på at arve.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

En tvangsarv er et pengekrav fremsat mod en arving i henhold til obligationsretten og skal forelægges arvingen. Retten til at modtage en tvangsarv opstår ved arvefald. Man behøver ikke at indgive en ansøgning hos en notar for at modtage en tvangsarv.

Hvis en testator i kraft af et testamente eller en arvepagt har gjort en efterkommer, forælder eller ægtefælle arveløs, og vedkommende ville være berettiget til at arve ved dødsfald, hvis der ikke var skrevet testamente, og over for hvem testator på dødstidspunktet i henhold til familieretten er forpligtet til at yde underholdsbidrag, eller hvis en testator har mindsket disses andele af boet i forhold til andelen i forbindelse med intestatarv, har de ret til at kræve en tvangsarv fra arvingerne.

Notaren skal på grundlag af en notarielt bekræftet ansøgningsformular fra en arving, en bobestyrer eller en person med ret til modtage en tvangsarv, attestere attesten vedrørende kravet om tvangsarv. Modtageren af tvangsarven og arvens størrelse udtrykt som den legale arvelod skal angives i attesten vedrørende kravet om tvangsarv.

Man kan give afkald på retten til tvangsarv i kraft af en arvepagt, der indgås mellem testator og den person, som har ret til at arve. Arvepagten skal bekræftes notarielt.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Ved arvefald – dvs. ved testators død – overgår boet til arvingerne, som kan være arvinger ved arvepagt, arvinger i testamenter eller intestatarvinger.

Med henblik på at fastslå retten til at arve kan arvesagen iværksættes af en arving, testators kreditor, en legatar eller en anden person med rettigheder i forhold til boet. En person, som ønsker at iværksætte en procedure, skal kontakte en notar. Notaren skal udarbejde og notarielt bekræfte en ansøgning til dette formål. Proceduren kan kun gennemføres af én notar. Så hvis arvesagen allerede er iværksat ved ansøgning hos en notar, skal notarer, som modtager efterfølgende ansøgningsformularer, videresende disse til den notar, som gennemfører arvesagen.

Arvingen kan enten acceptere eller give afkald på et legat. Tidsfristen for at give afkald på ret til arv er tre måneder. Denne periode starter fra det tidspunkt, hvor arvingen bliver bekendt med eller bør være bekendt med testators død og vedkommendes ret til arv. Hvis arvingen ikke giver afkald på boet i dette tidsrum, anses han eller hun for at have accepteret arven. For at acceptere boet kan arvingen desuden inden for samme tidsrum ansøge hos den notar, der behandler arvesagen.

Arvingens beslutning om at acceptere eller give afkald på en arv er uigenkaldelig. Hvis man først har givet afkald på en arv, kan man ikke længere acceptere den. Og hvis man først har accepteret en arv, kan man ikke længere give afkald på den. Dette princip gælder også for accept af og afkald på et legat, dog med den undtagelse, at legatarer, som også er arvinger, har ret til legatet, selv om de har givet afkald på at arve.

Erklæringer om accept af og afkald på arv skal bekræftes notarielt.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Arven falder ved en persons død. Herved tilfalder arven arvingen. Grundlaget for arvefaldet er lovgivningen eller testators sidste vilje – udtrykt i et testamente eller en arvepagt. Ret til arv i henhold til en arvepagt forrang frem for ret til arv ved testamente, og begge disse har forrang frem for ret til intestatarv.

Der skal ikke indgives en separat ansøgning for at modtage arven. Ved accept af en arv overgår alle testators rettigheder og forpligtelser til arvingen med undtagelse af dem, der i sagens natur hænger uløseligt sammen med testators person, eller som i henhold til lovgivningen ikke kan overdrages. Hvis arvingen accepterer arven, betragtes ejerskabet til de genstande, der udgør boet, som overdraget med tilbagevirkende kraft fra datoen for arvefaldet. Hvis arven accepteres af mere end én arving (medarvinger), tilhører boet dem i fællesskab.

Enhver person med rets- og handleevne er berettiget til at arve. Dette gælder også fysiske personer, der var i live på tidspunktet for testators død, og juridiske personer, som fandtes på daværende tidspunkt. Et levendefødt barn, der fødes efter arvefaldet, betragtes som berettiget til at arve ved arvefaldet, hvis det er undfanget før arvefaldet. En fond, der er oprettet på grundlag af et testamente eller en arvepagt, anses for at have eksisteret på tidspunktet for arvefaldet, hvis den senere opnår rettigheder som juridisk person.

En overlevende ægtefælle har ikke ret til en særlig arveandel eller anden arv, hvis testator har anmodet om skilsmisse før sin død eller krævet skriftligt samtykke til skilsmisse, eller hvis vedkommende på dødstidspunktet var berettiget til at anmode om omstødelse af ægteskabet og havde indgivet en anmodning om dette til en domstol.

En forælder, som helt har fået frataget forældreretten til sit barn, kan ikke blive legal arving til barnet.

En person er ikke berettiget til at arve, hvis vedkommende opfylder en af følgende betingelser:

bevidst og i strid med lovgivningen har forårsaget eller forsøgt at forårsage testators død

bevidst og i strid med lovgivningen har sat testator i en situation, hvor vedkommende ikke var i stand til at give udtryk for sin hensigt med at testamentere eller trække den tilbage

ved tvang eller svig har forhindret testator i at formulere eller ændre en testamentsbestemmelse eller på samme måde har fået testator til at formulere eller tilbagekalde en testamentsbestemmelse, hvis det ikke længere var muligt for testator at udtrykke sin reelle hensigt med testamentet

bevidst og i strid med lovgivningen har fjernet eller destrueret et testamente eller en arvepagt, og det ikke længere var muligt for testator at forny det/den har forfalsket det/den af testator udarbejdede testamente/arvepagt eller en del heraf.

I estisk lovgivning betragtes modtageren af en tvangsarv ikke som en arving. Derimod kan modtageren af en tvangsarv i henhold til obligationsretten gøre et krav om betaling gældende over for arvingen. Retten til at kræve en tvangsarv fra arvingerne opstår, hvis en testator i kraft af et testamente eller en arvepagt har gjort en efterkommer, forælder eller ægtefælle arveløs, og vedkommende ville være berettiget til at arve ved dødsfald, hvis der ikke var skrevet

testamente, og over for hvem testator på det tidspunkt, hvor denne dør, i henhold til familieretten er forpligtet til at yde underholdsbidrag, eller hvis en testator har mindsket disses andele af boet i forhold til andelen i forbindelse med intestatarv. Tvangsarvens størrelse svarer til halvdelen af værdien af den andel af boet, som arvingen ville have modtaget i tilfælde af en intestatarv, hvis alle de legale arvinger havde accepteret bodelingen.

Arvesagen kan iværksættes af en arving, testators kreditor, en legatar eller en anden person med rettigheder i forhold til boet på grundlag af en notarielt bekræftet ansøgning. Arvesagen gennemføres af den estiske notar, på hvis kontor arvesagen iværksættes, og som i registret for testamenter er angivet som bobestyrer for arvesagen. Proceduren kan kun gennemføres af én notar. Så hvis arvesagen allerede er iværksat ved ansøgning hos en notar, skal notarer, som modtager efterfølgende ansøgningsformularer, videresende disse til den notar, som gennemfører arvesagen. En notar skal bekræfte en arveattest, hvis der fremlægges tilstrækkeligt bevis på, at den pågældende arving har ret til at arve. Hvis der er flere arvinger, skal notaren oplyse, hvor stor hver arvingens andel af boet er.

Arvingen kan enten acceptere eller give afkald på en arv. Hvis en person, der er berettiget til at arve, ikke giver afkald på arven inden for tre måneder fra det tidspunkt, hvor han eller hun bliver bekendt med eller bør være bekendt med vedkommendes ret til arven, anses personen for at have accepteret arven. En person, som giver afkald på en arv, undgår de juridiske konsekvenser af arven.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja, arvingerne skal opfylde alle testators forpligtelser. Hvis boet er utilstrækkeligt, skal arvingerne opfylde forpligtelserne med egne midler, medmindre de på baggrund af en opgørelse har opfyldt forpligtelserne i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i lovgivningen, eller boet er erklæret konkurs, eller konkursproceduren er ophævet ved annullering uden konkurs.

Hvis en arving anmoder om en opgørelse af boet, må dennes kreditorer ikke få opfyldt deres krav om udbetaling fra boet mod arvingen, før opgørelsen foreligger. Ventetiden må dog ikke overstige den tid, som det tager at udarbejde opgørelsen.

Når opgørelsen foreligger, begrænser arvingens forpligtelser med hensyn til boet sig til boets værdi.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Hvis testator ejede fast ejendom, bliver registreringen i matrikelregistret ugyldig ved vedkommendes død, da den person, der står opført i matrikelregistret som ejer af den faste ejendom, efterfølgende ikke er den person, som ejendommen (i henhold til den materielle lovgivning) faktisk tilhører, da jo alle testators aktiver overdrages til en anden person – arvingen – ved arvefaldet.

For at registrere arvingen eller arvingerne i matrikelregistret skal den nye ejer af den faste ejendom indsende en ansøgning om registrering, og dokumentation for arv efter loven skal vedlægges i form af en arveattest.

Hvis den faste ejendom er blevet overdraget til flere medarvinger, er det tilstrækkeligt med en erklæring fra én medarving for at rette registreringen, og de øvrige medarvinger betragtes ikke som relevante. Hermed menes, at deres samtykke ikke er nødvendigt for at foretage registreringen, da en arving ikke kan forhindre, at en ejendomsret, som er blevet overdraget til ham eller hende, fremgår af matrikelregistret. Det samme princip gælder, hvis rettighederne hos en del af en gruppe medarvinger overdrages.

I loven er der fastsat særlige krav i tilfælde af, at ægtefællers relationer med hensyn til ejendom kategoriseres som fælles ejerskab i henhold til arveattesten. I så fald kan hver enkelt genstand både være fælles ejendom og separat ejendom, og sagen kan ikke afklares i forbindelse med bekræftelse af arveattesten. Endvidere er der i lovgivningen fastsat undtagelser i situationer, hvor arvingerne har opdelt boet med det formål at opløse fællesskabet, fastslå, hvilke elementer eller dele heraf eller rettigheder og forpligtelser, der indgår i boet, som hver enkelt medarving skal beholde, og hvilken fast ejendom i boet en bestemt medarving skal beholde.

Hvis testator aldrig har været gift, skal følgende indsendes for at rette dataene i matrikelregistret:

en arveattest

en ansøgning om registrering, som er notarielt bekræftet eller digitalt signeret; en digitalt underskrevet ansøgning om registrering skal udarbejdes og indsendes til afdelingen for matrikelregistrering via dennes portal (<https://kinnistuportaal.rik.ee/KAEP/Login.aspx>); man kan få adgang til portalen vha. et estisk id-kort, mobil-id, visse udenlandske id-kort eller via den statslige portal <http://www.eesti.ee>.

Der skal ikke betales statsafgift for at rette en registrering i matrikelregistret.

I dette tilfælde registreres alle de arvinger, der står i arveattesten, i matrikelregistret som fælles ejere.

I samme tilfælde, hvor boet fordeles mellem medarvingerne, således at en bestemt medarving beholder den faste ejendom, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

en aftale om fordeling af boet, som er notarielt bekræftet af en estisk notar

en ansøgning om registrering (som kan være omfattet af ovennævnte notarielle aftale om fordeling af boet).

Der skal betales statsafgift for ændring af en registrering i matrikelregistret.

I sådan et tilfælde registreres vedkommende, som i aftalen om fordeling af boet er angivet som den person, der i henhold til aftalen får overdraget ejerskabet til den konkrete faste ejendom, som ejer af ejendommen i matrikelregistret.

Arveattesten skal forelægges notaren med henblik på notarielt bekræftelse af aftalen om fordeling af boet.

Hvis testators ægteskab var opløst på tidspunktet for arvefaldet eller blev afsluttet ved testators død, og den faste ejendom i boet ikke var de tidligere ægtefællers fælles ejendom, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

en arveattest

et bevis på ejendomsret, som dokumenterer, at ejendommen er testators separate ejendom

en ansøgning om matrikelregistrering, som er notarielt bekræftet eller digitalt signeret; en digitalt underskrevet ansøgning om registrering skal udarbejdes og indsendes til afdelingen for matrikelregistrering via dennes portal (<https://kinnistuportaal.riik.ee>); man kan få adgang til portalen vha. et estisk id-kort, mobil-id, visse udenlandske id-kort eller via den statslige portal www.eesti.ee.

Der skal ikke betales statsafgift for at rette en registrering i matrikelregistret.

Alle de arvinger, der fremgår af arveattesten, registreres i matrikelregistret.

I forbindelse med notarielt bekræftelse af et bevis på ejendomsret skal ansøgeren over for notaren dokumentere, at der er tale om ægtefællesskabets ene ejendom (separate ejendom). Som hovedregel skal de dokumenter, der har dannet grundlag for erhvervelsen af ejendommen, forelægges notaren, hvis denne ikke selv kan indhente dem, for at påvise, at ægtefællerne har fordelt ejendommen eller angivet aktiverne som separat ejendom (f.eks. en ægtepagt, aftale om fordeling af fælles ejendom eller et andet dokument vedrørende erhvervelse, der dokumenterer, at der er tale om separat ejendom, såsom en aftale om ene ejendom).

Hvis testators ægteskab var opløst på tidspunktet for arvefaldet eller blev afsluttet ved testators død, og den faste ejendom i boet ikke var de tidligere ægtefællers fælles ejendom, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

en arveattest

et bevis på ejendomsret, som dokumenterer, at ejendommen var testators og dennes tidligere ægtefællesskabets fælles ejendom

en ansøgning om matrikelregistrering, som er notarielt bekræftet eller digitalt signeret; en digitalt underskrevet ansøgning om registrering skal udarbejdes og indsendes til afdelingen for matrikelregistrering via dennes portal (<https://kinnistuportaal.riik.ee>); man kan få adgang til portalen vha. et **estisk id-kort, mobil-id**, visse udenlandske id-kort eller via den statslige portal www.eesti.ee.

Der skal ikke betales statsafgift for at rette en registrering i matrikelregistret.

Alle de arvinger, der fremgår af arveattesten, og den overlevende ægtefælle eller tidligere ægtefælle registreres i matrikelregistret, uanset om de er arvinger. I forbindelse med notariel bekræftelse af et bevis på ejendomsret skal ansøgeren over for notaren dokumentere, at der er tale om fælles ejendom. Som hovedregel skal de dokumenter, der har dannet grundlag for erhvervelsen af ejendommen, forelægges notaren, hvis denne ikke selv kan indhente dem (f. eks. aftalen om fordeling af fælles ejendom, ægtepagten).

Hvis testators ægteskab var opløst på tidspunktet for arvefaldet eller blev afsluttet ved testators død, og den faste ejendom i boet ikke var de tidligere ægtefællers fælles ejendom, og boet fordeles mellem medarvingerne, således at en bestemt medarving beholder den faste ejendom, skal følgende indsendes for at ændre registreringen i matrikelregistret:

et bevis på ejendomsret og en ægtepagt, som er notarielt bekræftet af en estisk notar

en ansøgning om registrering (som kan være omfattet af ovennævnte notarielle aftale om fordeling af den fælles ejendom og boet).

Der skal betales statsafgift for ændring af en registrering i matrikelregistret.

På baggrund af opdelingen af den fælles ejendom registreres testator og den overlevende ægtefælle i matrikelregistret som ejere i overensstemmelse med deres respektive legale arvelod. De i arveattesten anførte arvinger, som ejerskabet til den konkrete faste ejendom overdrages til i henhold til aftalen, registreres i matrikelregistret som ejerne af testators legale arvelod. Hvis den legale arvelod, der tilhører arvingerne, fordeles mellem dem, angives størrelsen på hver enkelt arvinges legale arvelod.

I forbindelse med notariel bekræftelse af et bevis på ejendomsret skal ansøgeren over for notaren dokumentere, at der er tale om fælles ejendom.

I dette tilfælde består en anden mulighed i at fremlægge følgende med henblik på en ændring af registreringen i matrikelregistret:

en aftale om fordeling af de tidligere ægtefællers fælles ejendom og en aftale om fordeling af boet, som er notarielt bekræftet af en estisk notar

en ansøgning om registrering (som kan være omfattet af ovennævnte notarielle aftale om fordeling af den fælles ejendom og boet).

Der skal betales statsafgift for ændring af en registrering i matrikelregistret.

Her registreres den, der i aftalen om fordeling af boet er angivet som den person, der i henhold til aftalen får overdraget ejerskabet til den konkrete faste ejendom, som ejer af ejendommen i matrikelregistret.

I forbindelse med notariel bekræftelse af et bevis på ejendomsret skal ansøgeren over for notaren dokumentere, at der er tale om fælles ejendom.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

I tilfælde af testators død skal en domstol træffe foranstaltninger til forvaltning af boet, hvis

der ikke er kendskab til nogen arving

ingen arving er til stede på det sted, hvor boet findes,

det er uvist, om en arving har accepteret arven,

en arving kun har begrænset aktiv rets- og handleevne og ikke har fået tildelt en værge

det kan begrundes med andre bestemmelser, der er fastsat i lovgivningen.

Foranstaltningerne i forbindelse med bobestyrrelse består i at tilrettelægge selve forvaltningen af boet og gennemførelsen af foranstaltninger, som skal sikre, at der gøres tiltag som foreskrevet i den civile retsplejelov. Domstolen udpeger en bobestyrer, som skal forvalte boet.

Domstolen skal iværksætte foranstaltningerne til bobestyrrelse på eget initiativ, medmindre andet foreskrives i lovgivningen. Den kan desuden beslutte at iværksætte foranstaltninger til bobestyrrelse efter anmodning fra en kreditor med fordringer hos testator, legataren eller en anden person, som kan gøre et krav gældende i boet, hvis manglende gennemførelse af disse foranstaltninger kan bringe fyldestgørelsen af et krav hos ovennævnte person i boets aktiver i fare. I tilfælde af en tvist om, hvem der er berettiget til at arve, kan domstolen desuden beslutte at iværksætte foranstaltninger til bobestyrrelse efter anmodning fra en person, som kræver anerkendelse af en ret til arv.

I mangel af et testamentarisk påbud kan domstolen udpege en bobestyrer, som skal varetage opgaven på basis af en begæring fra en berettiget part.

Bobestyreren har samme rettigheder og forpligtelser som en bobestyrer af et testamente med hensyn til den ejendom, der er genstand for det testamentariske påbud.

Nationale og lokale offentlige instanser, notarer og fogeder er forpligtet til at underrette domstolen om, at der skal iværksættes foranstaltninger til bobestyrrelse, hvis de bliver opmærksom på dette behov.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Hvis der ikke er truffet foranstaltninger med hensyn til bobestyrrelse, skal arvingerne af boet bestyre det i fællesskab. Arvingerne er forpligtet til at gennemføre alle testamentets dispositioner, herunder overdrage boet på grundlag af disse dispositioner.

Hvis der er truffet foranstaltninger med hensyn til bobestyrrelse, skal boet forvaltes af den af domstolen udpegede bobestyrer, over for hvem domstolen kan udstede instrukser med hensyn til besiddelse, brug og anden disponering over aktiverne. Bobestyreren må kun disponere over boet med det formål at varetage sine forpligtelser og dække omkostningerne til forvaltning af boet. Bobestyreren skal overholde de forpligtelser, som vedkommende har i henhold til lovgivningen.

Hvis en bobestyrer er udpeget i testamentet, må en arving ikke disponere over genstande, der indgår i boet, og som bobestyreren behøver for at varetage sine opgaver. Bobestyreren er forpligtet til at forvalte aktiverne fornuftigt og overlade de genstande, som vedkommende ikke behøver for at bestyre boet, til arvingerne. Indtil arvingen har accepteret arven, skal bobestyreren opfylde sine forpligtelser i forhold til boet eller ansøge om bobehandling.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Bobestyrerens rettigheder, forpligtelser og kompetenceområde

bestyre ejendom fornuftigt og sikre dens bevarelse

sikre midler fra boet til underhold af familiemedlemmer, som har levet sammen med testator indtil dennes død og har modtaget underholdsbidrag fra denne opfylde forpligtelser med relation til boet ved hjælp af boets midler og rapportere til domstolen og arvingerne om bobehandlingen

tage dele af boet, der er i en arving eller en tredjeparts besiddelse, i sin egen besiddelse eller på anden vis sikre adskillelse af boet fra en arvinges ejendom, hvis dette er nødvendigt for at sikre bevarelse af boet

forelægge en notar en ansøgning om indledning af en arvesag, om nødvendigt, eller træffe andre foranstaltninger til identifikation af arvingen, hvis estiske notarer ikke har kompetence til at gennemføre arvesagen

Bobestyreren skal efter at have udarbejdet en opgørelse af boet fyldestgøre de krav i opgørelsen, for hvilke forfaldsdatoen for fyldestgørelse er nået.

Bobestyreren må kun fyldestgøre endnu ikke forfaldne krav med arvingens samtykke. Hvis en domstol også har besluttet at iværksætte foranstaltninger til bobestyrrelse efter anmodning fra en kreditor med fordringer hos testator, legataren eller en anden person, som kan gøre et krav gældende i boet, hvis

manglende gennemførelse af disse foranstaltninger kan bringe fyldestgørelsen af et krav hos ovennævnte person i boets aktiver i fare, skal bobestyreren efter udarbejdelse af opgørelsen af boet fyldestgøre alle kravene i opgørelsen af boet ved hjælp af aktiverne i boet i den rækkefølge, der er fastlagt i lovgivningen. Boet må ikke overdrages til arvingen, før kravene er fyldestgjort.

Hvis midlerne i et bo ikke er tilstrækkelige til at fyldestgøre alle kravene, og arvingen ikke indvilger i at fyldestgøre kravene ved hjælp af egne midler, skal bobestyreren eller arvingen straks fremlægge en anmodning om, at boet erklæres konkurs. En bobestyrer må kun disponere over boet med det formål at opfylde forpligtelserne i det og dække omkostninger til forvaltning af boet. En bobestyrer har ikke ret til at disponere over fast ejendom i et bo uden tilladelse fra domstolen. Dette gælder ikke i tilfælde, hvor der ikke er udpeget nogen arving inden for et halvt år efter arvefaldet, eller hvis en arving, som har accepteret arven, ikke er begyndt at forvalte boet inden for et halvt år efter accept af arven. I sådanne tilfælde kan bobestyreren sælge ud af boet efter at have foretaget en opgørelse og deponere de midler, der modtages ved salget af boet.

Arvingen har ingen ret til at disponere over et bo, som er blevet overdraget til en bobestyrer med henblik på bobehandling.

Bobestyreren er berettiget til et honorar for at varetage sine opgaver. Beløbet fastsættes af en domstol.

Den testamentsindsatte bobestyrers rettigheder, forpligtelser og kompetenceområde

En testamentsindsat bobestyrer skal varetage de opgaver, der er fastsat i lovgivningen, medmindre andet er fastlagt i testamentet. Bobestyreren kan afvige fra vedkommendes i testamentet tildelte opgaver med de interesserede personers samtykke, hvis dette har til formål at opfylde testators hensigt med testamentet.

Bobestyreren er forpligtet til umiddelbart efter at have accepteret sine opgaver at forelægge arvingen en fortegnelse over genstande i arven, som vedkommende behøver for at varetage sine opgaver.

Indtil arvingen har accepteret arven, skal bobestyreren opfylde sine forpligtelser som kurator for boet eller ansøge om bobehandling.

Bobestyreren skal behandle legater, testamentariske forpligtelser, testamentariske påbud og andre forpligtelser, som opstår i forbindelse med testamentet eller arvepagten.

Bobestyreren skal bestyre boet fornuftigt og sikre bevarelse af boets goder i det omfang, der er nødvendigt for at varetage hans opgaver.

Bobestyreren skal tage genstande, der indgår i et bo, i sin besiddelse eller på anden vis sikre, at genstandene holdes adskilt fra arvingens ejendom, hvis dette er nødvendigt for at varetage hans opgaver.

Bobestyreren har ret til at påtage sig forpligtelser med hensyn til en arv og disponere over genstande, der indgår i et bo, hvis dette er nødvendigt for varetagelsen af hans opgaver.

Hvis en testator har truffet dispositioner med hensyn til fordeling af et bo, skal bobestyreren fordele boet blandt arvingerne.

Bobestyreren har ret til at repræsentere en arving eller legatar i det omfang, at det er nødvendigt for varetagelsen af hans opgaver.

Bobestyreren skal overdrage arvingen de genstande i bestyrerens besiddelse, der indgår i boet, og som bestyreren ikke behøver for at varetage sine opgaver.

Hvis det ikke kræves, at bobestyreren personligt foretager en bestemt disposition på testators vegne, kan bobestyreren forlange, at en arving foretager den.

En arving har ikke ret til at disponere over genstande, der indgår i det bo, som bobestyreren skal bruge til at varetage sine forpligtelser.

Bobestyreren skal stå til ansvar for enhver skade, som vedkommende forvolder over for en arving eller legatar ved at misligholde sine opgaver.

Bobestyreren skal rapportere om sine aktiviteter over for arvingerne og legatarerne.

De udgifter, som bobestyreren påføres ved varetagelsen af sine opgaver, dækkes af boet.

Bobestyreren har ret til at kræve en rimelig aflønning for sine aktiviteter, medmindre andet er fastlagt i testamentet.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Hvis der fremlægges tilstrækkelig dokumentation for arvingernes ret til at arve og for arvens omfang, skal notaren bekræfte arveattesten, idet vedkommende fastsætter hver arvings andel af boet. Boets sammensætning skal dog ikke udspecificeres i attesten.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 11/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.